

همه چیز راجع به گیاه آگلونما آرامش مطلق در گلدان

نسرین تقی خانی

مهندس کشاورزی و مشاور نگهداری گیاهان آپارتمانی

گیاه آگلونما یک گیاه مقاوم و همیشه سبز با برگ های بیضی شکل است. این گیاه برای رشد به نور کم احتیاج دارد؛ در نتیجه انتخاب مناسب برای آپارتمان هاست. این گیاه در تابستان گل می دهد، گل های آگلونما سفید رنگ است. سرعت رشد گیاه آگلونما کم است. با توجه به رنگ برگ آگلونما، میزان نیاز به نور هم در گیاه تغییر می کند. هرچه برگ های آگلونما روشن تر باشد، به نور بیشتری برای رشد نیاز دارد. به طوری که آگلونما با رنگ برگ سبز تیره، قادر به زندگی در سایه هم هست. تأمین نور خورشید مناسب، از نکات مهم در نگهداری گیاه آگلونماست. نور کافی و با کیفیت، باعث بهبود عملکرد گیاه و رشد بهتر آن می شود. نور خورشید اگر به صورت مستقیم باشد، باعث توقف رشد و سوختگی برگ ها می شود. پس بهتر است نسبت به فضا گیاه و زاویه اش با نور مستقیم دقت بیشتری داشته باشید.

در فصل تابستان بهتر است گیاه هر روز آبیاری شود، اما در فصل زمستان باید دفعات آبیاری کاهش پیدا کند. آبیاری باید به صورت کامل انجام شود؛ یعنی آب از زیر گلدان خارج شود. توجه به این نکته ضروری است که باید بین دفعات آبیاری، خاک گلدان کاملاً خشک شود، در غیر این صورت با وجود آبیاری زیاد، ریشه گیاه دچار پوسیدگی خواهد شد. توجه به زهکشی گلدان، برای طولانی کردن عمر گیاه نکته دارای اهمیتی است.

آگلونما، یک گیاه گرمسیری است؛ پس تأمین رطوبت برای این گیاه مهم است. غبارپاشی برگ ها و ساخت جزیره می تواند از راه های تأمین رطوبت برای آگلونما باشد. برای غبارپاشی و اسپری آب روی برگ های گیاه، بهتر است از آب بدون املاح و کلر استفاده شود. برای ساخت جزیره می توان در یک ظرف چند سنگ قرار داده و با آب روی سنگ ها را بپوشانید و بعد گلدان را روی این سنگ ها قرار دهید. به این ترتیب با تبخیر آب درون ظرف، رطوبت مورد نیاز گیاه تأمین می شود. آگلونما در محدوده دمایی ۱۰ تا ۳۰ درجه سانتی گراد می تواند رشد کند. گرچه در دماهای بالای ۲۶ درجه سانتی گراد تبخیر آب گیاه بالا رفته و نمی تواند روی رشد خود تمرکز کند. دما پایین تر از ۱۰ درجه سانتی گراد هم با لوله ای شدن برگ های آگلونما خود را نشان می دهد، باعث توقف رشد آگلونما می شود.

خاک مناسب برای رشد آگلونما باید زهکشی خوب داشته باشد؛ ترکیب ماسه و خاک گیاهان آپارتمانی برای این گیاه مناسب است. در فصل تابستان و بهار که فصل رشد آگلونما است، می توان از کوددهی استفاده کنید. زرد شدن و ریزش برگ های آگلونما، بعد از خرید

برای خانم دراکولیچ جنگ صرفاً یک اصطلاح کلی است، اسم جمعی است برای بی شمار داستان فردی. جنگ، تک تک افراد هستند، چیزی است که برای تک تک آنها پیش می آید، اتفاق می افتد و زندگی شان را تغییر می دهد و برای «اس»، جنگ، کودکی است که مجبور شده به دنیا بیاورد

دهکده ای در بوسنی است که پس از تهاجم صرب ها، از محل زندگی شان رانده شده و به اردوگاه فرستاده می شوند. تنش و بهت در ساخت روایت اول شخص رمان، حیرت انگیز است. انگار زن راوی در یک ترس خوردگی مهیب، یکریز و مداوم حرف می زند، حرف می زند تا فراموش نکند؛ که فراموش نشود. تصاویر داستان مانند پنجره کوچک بازداشتگاه، محدود است و فاصله ای که از این پنجره میان سربازان متجاوز و زندانیان ایجاد می شود، رمان را هولناک تر می کند. کتابی است که ماجرایش فراموش ناشدنی است.

قسمت هایی از کتاب را اگر با هم بخوانیم، بیشتر می توانیم با زنان اردوگاه بوسنی همذات پنداری کنیم: «گاهی هم آرامش عمیقی او را در برمی گیرد و این زمانی است که خودش را در آپارتمان شان در سارایوو تصور می کند؛ هنوز به عنوان خانم معلم جایگزین در مدرسه دهکده مشغول به کار نشده، شاید هنوز درسش را هم تمام نکرده. خودش را می بیند که روی تختش دراز کشیده (حاضر است هر چه دارد بدهد تا بتواند باز هم در آن تشک آشنا فرو برود.) احساس می کند مانند کاسه ترک خورده ای است که آب به آرامی از آن بیرون می زند؛ حتی خاطراتش دور و دست نیافتنی اند.

شاید در لحظه زندگی کردن تنها راه بقا در این شرایط باشد. اس مانند بچه ای سربزه راه اطاعت می کند. اما او همچنان به سیلی زدن ادامه می دهد، انگار در این کار لذت خاصی می بیند. با کف دستانش روی صورتش می کوبد. چنان محکم می کوبد که صورتش زیر سنگینی ضربه ها به چپ و راست تکان می خورد اما هم چنان چیزی حس نمی کند. تاکنون هیچ چیز حس نکرده و همه چیز برایش یکسان بوده. آن ضربات آخرین چیزی است که به یادش مانده. آن سیلی های پی در پی و بعد از هوش می رود و دیگر چیزی نمی فهمد. «ان»، نان را تقسیم می کند و ناگهان انگار نه جنگی در کار است و نه اردوگاهی. آن کنار آنها می نشیند. او چیزی نمی خورد، تنها محو تماشا شادی و لذت دخترها برای نان تازه ای است که فقط به خاطر آنها پخته، برای زنانی که خدا رهایشان کرده؛ بخورید فرزندان، بخورید. نان به شما قوت می دهد که تحمل کنید. باید جان داشته باشید. روزهای ترس و وحشت می گذرند.

در آن اجتماع کوچک زن ها، تنها

سرعت رشد گیاه آگلونما کم است. با توجه به رنگ برگ آگلونما، میزان نیاز به نور هم در گیاه تغییر می کند. هرچه برگ های آگلونما روشن تر باشد، به نور بیشتری برای رشد نیاز دارد. به طوری که آگلونما با رنگ برگ سبز تیره، قادر به زندگی در سایه هم هست

